

ΔΥΣΚΟΛΟΣ

ὄχλος ὡς ἔοικε. στρώματ' ἀδιήγηθ' ὅσα
φέρεις. 405

(Γε.) τί δ' ἐγ[ω...]
[Ci.] †ἔρκειον ταῦτα δεῦρο.
<Γε.> ἰδού.

εἰάν ἴδῃ γὰρ ἐνύπνιον τὸν Πᾶνα τὸν
Παιανιοῖ, τούτῳ βαδιούμεθ', οἶδ' ὅτι,
θύσοντες εὐθύς.

(Ci.) τίς δ' ἐόρακεν ἐνύπνιον;
(Γε.) ἄνθρωπε, μή με κόπτε.
(Ci.) ὅμως εἶπον, Γέτα. 410
τίς εἶδεν;

(Γε.) ἢ κεκτημένη.
(Ci.) τί πρὸς θεῶν;
(Γε.) ἀπολείς. ἐδόκει τὸν Πᾶνα—
(Ci.) τουτονὶ λέγεις;
(Γε.) τοῦτον.
(Ci.) τί ποιεῖν;
(Γε.) τῷ τροφίμῳ τῷ Cωστράτῳ—
(Ci.) κομφῶι νεανίσκῳ γε.
(Γε.) περικρούειν πέδας.

(Ci.) Ἄπολλον.
(Γε.) εἶτα δόντα διφθέραν τε καὶ 415
δίκελλαν <ἐν> τοῦ πλησίον τῷ χωρίῳ
σκάπτειν κελεύειν.

(Ci.) ἄτοπον.
(Γε.) ἀλλὰ θύομεν
διὰ τοῦθ', ἵν' εἰς βέλτιον ἀποβῆι τὸ φοβερόν.